

2. Wykonywanie wszelkich robót potrzebnych dla zabezpieczeń wymienionych w ust. 1 obciąża przedsiębiorstwo górnicze, które prowadziło ostatnio eksploatację złoża.

Art. 121. Likwidacja zakładu górniczego lub jego odrębnych części, prowadzących samodzielny ruch górniczy, może być podjęta na podstawie decyzji właściwego ministra. W decyzji należy określić podlegający likwidacji zakład lub jego odrębną część oraz przedsiębiorstwo górnicze obowiązane do wykonania likwidacji, datę rozpoczęcia i zakończenia likwidacji, a także sposób likwidacji.

Art. 122. 1. Przedsiębiorstwo górnicze obowiązane do wykonania likwidacji zakładu górniczego lub jego części sporządza plan ruchu likwidowanego zakładu górniczego lub jego części.

2. Plan ruchu likwidowanego zakładu górniczego lub jego części powinien uwzględniać przepisy o ochronie terenów górniczych i przepisy regulujące rekultywację terenów górniczych.

Art. 123. 1. Plan ruchu określony w art. 122 sporządza się stosując odpowiednio przepisy art. 78—80, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

2. Okręgowy urząd górniczy zatwierdza bądź nakazuje zmianę planu ruchu likwidowanego zakładu górniczego lub jego części w porozumieniu z właściwym terenowym organem administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

Art. 124. Po zakończeniu eksploatacji złoża kopaliny właściwy minister w decyzji o likwidacji obszaru górniczego wskaże przedsiębiorstwo górnicze zobowiązane do naprawienia szkody górniczej, stosownie do przepisów prawa górniczego o szkodach górniczych.”;

48) art. 125—127 skreśla się;

49) art. 129 otrzymuje brzmienie:

„Art. 129. Urzędy górnicze są właściwe w sprawach:
1) nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem prawa górniczego, w szczególności w zakresie:

- a) bezpieczeństwa i higieny pracy oraz bezpieczeństwa pożarowego w zakładach górniczych,
b) ochrony powierzchni przed szkodami górniczymi,
c) gospodarki eksploatacyjnej złożami kopalin,
d) ochrony interesu społecznego przed ujemnymi wpływami działalności górniczej,
e) budowy i rozbudowy zakładów górniczych,
2) innych przewidzianych prawem górniczym lub przepisami szczególnymi.”;

50) w art. 130 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego określa zasady i tryb wydawania zezwoleń, o których mowa w ust. 1.”;

51) art. 134—136 skreśla się;

52) w art. 137:

- a) w ust. 1 przed pkt 1 dodaje się punkt 1¹ w brzmieniu:

„1¹) wydobywa kopaliny bez zezwolenia wymaganego przez przepisy prawa górniczego lub wbrew warunkom zezwolenia”;

- b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wbrew obowiązkwowi przewidzianemu w art. 78 nie sporządza planu ruchu zakładu górniczego albo nie składa tego planu w terminie przepisany okręgowemu urzędowi górniczemu do zatwierdzenia”.

Art. 2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowują moc do czasu zastąpienia ich nowymi przepisami, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 3. Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1961 r. Nr 23, poz. 113 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych do dnia ogłoszenia obwieszczenia, z zastosowaniem ciągłej numeracji działów, rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

152

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HUTNICTWA

z dnia 16 listopada 1977 r.

w sprawie gospodarowania bursztynem i wyrobami z bursztynu.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301,

z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) i § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej,

na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. z 1956 r. Nr 58, poz. 270, z 1957 r. Nr 49, poz. 238 i Nr 50, poz. 245 oraz z 1958 r. Nr 22, poz. 94) oraz § 1 ust. 1 zarządzenia nr 74 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu bursztynem i wyrobami z bursztynu (Monitor Polski Nr 44, poz. 216) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie reguluje wydobycie, skup, zbył, obróbkę i przerób bursztynu oraz zbył wyrobów wykonanych w całości lub w części z bursztynu.

2. Przez bursztyn należy rozumieć bursztyn w stanie naturalnym, bursztyn przetworzony oraz odpady bursztynu.

§ 2. Powierza się Kombinatowi Wyrobów z Metali Szlachetnych i Platerów „Polsrebro”, zwanemu dalej „Kombinatem”, na prawach wyłączności:

- 1) wydobywanie bursztynu,
- 2) koordynację rozwoju produkcji wyrobów z bursztynu,
- 3) bilansowanie potrzeb, rozdzielnictwo i zaopatrzenie w bursztyn jednostek gospodarczych oraz indywidualnych odbiorców,
- 4) organizowanie i kontrolę skupu bursztynu,
- 5) współpracę z jednostkami Centralnego Urzędu Geologii oraz właściwymi wojewodami w zakresie prac badawczych i rozwojowych, mających na celu intensyfikację wydobycia bursztynu,
- 6) opracowywanie przepisów w zakresie gospodarki bursztynem, organizacji i zasad skupu oraz rozdzielnictwa bursztynu.

§ 3. 1. Osoby fizyczne mogą pozyskiwać bursztyn w formie zbieractwa.

2. Skup bursztynu od osób fizycznych odbywa się anonimowo.

§ 4. Skup bursztynu pozyskanego w formie zbieractwa prowadzi:

- 1) placówki handlowe Kombinat,
- 2) wyspecjalizowane punkty skupu przedsiębiorstw handlu wewnętrznego, wyznaczone przez Centralę Państwowego Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Kombinatem,
- 3) wyspecjalizowane punkty skupu spółdzielni, wyznaczone przez Centralny Związek Spółdzielczości Pracy w porozumieniu z Kombinatem,
- 4) inne jednostki gospodarki społecznej upoważnione przez Kombinat.

§ 5. Skupiony bursztyn podlega zbytowowi zgodnie z rozdzielnikiem ustalonym przez Kombinat.

§ 6. Jednostki prowadzące skup, wymienione w § 4, obowiązane są informować Kombinat o ilości skupionego bursztynu raz na kwartał z podaniem klas i rodzaju skupionego bursztynu.

§ 7. Kombinat określa formę skupu, zasady postępowania ze skupionym bursztynem oraz zasady ewidencjonowania.

§ 8. Rozdział bursztynu dokonywany jest przez Kombinat na podstawie zapotrzebowań składanych przez wytwórców.

§ 9. Obróbkę bursztynu i produkcję wyrobów z bursztynu poza Kombinatem mogą prowadzić:

- 1) spółdzielnie wyznaczone przez Centralny Związek Spółdzielczości Pracy,
- 2) artyści plastycy będący członkami związków twórczych,
- 3) rzemieślnicy mający uprawnienia do obróbki bursztynu,
- 4) przedsiębiorstwa organizacji społecznych, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia prowadzą działalność związaną z obróbką bursztynu,
- 5) jednostki usługowe wyznaczone przez Centralę Państwowego Handlu Wewnętrznego.

§ 10. Wytwórcy określani w § 9 obowiązani są:

- 1) zgłosić zamiar prowadzenia swojej działalności Kombinatowi,
- 2) prowadzić ścisłą ewidencję ilości przerobionego bursztynu oraz źródeł jego nabycia.

§ 11. Kombinat ustala w porozumieniu z Centralnym Związkiem Rzemiosła szczegółowe zasady dotyczące:

- 1) prowadzenia ewidencji i rozliczania się rzemieślników z bursztynu,
- 2) zaopatrzenia rzemieślników w bursztyn.

§ 12. Kombinat udziela pomocy artystom plastynom wytwarzającym wyroby o cechach unikalnych lub dzieła sztuki oraz rzemieślnikom produkującym wyroby o cechach artystycznych na zaopatrzenie rynku wewnętrznego i eksportu, w zakresie:

- 1) zaopatrzenia w surowce,
- 2) zbytu wyrobów.

§ 13. Wyroby wykonane w całości lub w części z bursztynu podlegają zbytowowi na rzecz jednostek gospodarki społecznej i nie społecznej prowadzących działalność handlową w trybie obowiązujących przepisów.

§ 14. Wzory wyrobów wykonanych w całości lub w części z bursztynu podlegają ocenie komisji wzornictwa Kombinat, z wyłączeniem:

- 1) wzorów wyrobów wytwarzanych przez spółdzielnie zrzeszone w Związku Spółdzielni Pracy Rękodzieło Ludowe i Artystyczne „Cepelia”,
- 2) wzorów wyrobów pamiątkarskich wytwarzanych przez jednostki gospodarki społecznej, rzemieślników i artystów plastyków, których działalność jest objęta koordynacją wykonywaną przez Zjednoczenie Ogólnobranżowe Przemysłu Pamiątkarskiego „Cepelia”.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 24 lutego 1975 r. w sprawie gospodarowania bursztynem i wyrobami z bursztynu (Dz. U. Nr 7, poz. 40).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Hutnictwa: *F. Kalm*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powstańska 69/71
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 860/c.

Cena 3,00 zł